

Ohlášky – neděle 3. 12. 2023

Dnes prožíváme **1. neděli adventní.**

- Pondělí 4. 12. – **Památka sv. Barbory, panny a mučednice**
- Středa 6. 12. – **Památka sv. Mikuláše, biskupa**
- Čtvrtek 7. 12. – **Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve**
- Pátek 8. 12. – **Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu**
- Příští neděle 10. 12. 2023 bude **2. neděle adventní.**

***

- Tuto neděli při mši sv. v 9 h **požehnáme adventní věnce.**
- ŘKF – děkanství u Všech svatých v Litoměřicích zve děti a jejich rodiče **na setkání se sv. Mikulášem**, a to dne **5. 12. 2023 od 16:00 v kostele Všech svatých v Litoměřicích.** Přineste s sebou dárky podepsané jménem a příjmením dítěte.
- Adventní setkání žen bude **9. 12. 2023 od 15:00 do 17:00 hod. v LovoCafé.** Vyrobité z korálek vánoční hvězdy, které využijeme na vánoční výzdobu kostela. Na setkání s Vámi se těší Erika.
- 10.12.2023 17:00–18:30 se v našem kostele koná koncert ZUŠ Lovosice. Vstupné dobrovolné.
- 13.12.23 10:00–11:00 se v našem kostele koná koncert MŠ Tereziánská
- 15.12. 2023 od 18:00 se v našem kostele koná koncert chrámového sboru.
- Charita Lovosice hledá dobrovolníky na tříkrálovou sbírku – zájemci prosím přihlaste se během tohoto týdne
- V období **od 4. ledna do 21. března 2024** se bude konat seminář **Obnova v Duchu Svatém.** Budeme se scházet každý čtvrtek v 18 hod. v DDKT. Podrobnosti na plakátku.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohosluzba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 1 (2023/2024)
3. 12. 2023

1. neděle adventní

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

12. Poslední a první (Pokora v různých životních etapách) II

Dítě

Dítě je malé, je závislé. Stačí se podívat na ten zážrak, jakým jsou oči dítěte, když nás o něco prosí. Vyzařuje z nich pokora, protože jsou důvěřivé. Pokora dává důvěřivost. To je jedna z mnoha souvisejících ctností. Dítě důvěřuje svým rodičům. Nesnaží se dlouze přemlouvat, soupeřit, lhát, něco zničit nebo dělat dojem. Všiml jsem si, jak něžný vztah měl k dětem Kristus. Ježíš říkal: „Buďte jako děti.“ To znamená: „Buďte pokorní.“ Ukázal, že dítě má být naším vzorem. Pobízel dospělé, aby se o děti starali a aby se jim v prostotě přiblížili. Dítě se schovává pod ochranu svých rodičů. Bojí se jich a miluje je. Obava a láska jsou klíčem k pokoře a k ráji.

Dospívající

Je dost vzácné setkat se s pokorným dospívajícím. Dospívající má velkou potřebu učit se pokoře, protože překonal stadium dětství. Dostal se do jeho opaku. Objevuje svět, který jako dítě nevnímá. Svět, kde je nejdůležitější dělat dojem a kde zřejmě vyhrává nejsilnější. A něco vlastnit se jeví jako cíl života. Adolescent je nesmlouvavý, co se týče jeho práv, ale když s ním budete mluvit o povinnostech, bude dělat, že neslyší. Má svou hrdost, nechce povinnosti. Ten, kdo je schopný přijmout životní povinnosti, je velmi pokorný člověk. Rodiče mají s dospívajícími spoustu práce. Musí je naučit mít se rádi – ani málo, ani příliš. Pokora znamená „vědět, kdo jsem“. Jde o to nepřeceňovat se – nefandit si. Rodiče mají povinnost milovat každého zvlášť a všechny stejně. Dospívající tráví hodiny před zrcadlem v koupelně, aby se obdivoval, nebo naopak nenáviděl. Může mít depresi z jednoho pupínku na nose. Rád poslouchám, jak se mladíci vychloubají, že vystřídali polovinu holek z vesnice. A druhá polovina samozřejmě čeká, až přijdou na řadu, a nedočkavě se klepe u dveří. „Všichni po mně touží,“ to je jejich způsob, jak potvrdit svou cenu. Rozbouřený puberták snadno sklouzne do druhého extrému – „nikdo mě nemá rád!“ Prostřednictvím dojmu, jaký dělá na druhé, odhaluje, kdo je, jaké má klady a jaké nedostatky. Rodiče tu mají velmi důležitý úkol. Musí podporovat kvality svých cherubinků, a přitom jim pomáhat potlačit nedostatky. Naučit dospívajícího znát sám sebe je základ – nezapomeňte, že pokora stojí na tom, že víme, kdo jsme. Dospělý by měl oceňovat klady dospívajícího a trestat jeho nedostatky. V tom je síla výchovy.

Trestat, ale neponižovat

Smyslem trestů je dosáhnout toho, aby bylo dítě pokornější. Trest je důležitý, ale neměl by ponižovat. Říct dítěti: „Nikdy z tebe nic nebude, jsi nula,“ je katastrofa. Dítě se s tou negací může ztotožnit. Hrozí, že mu nějaký předmět dlouho nepůjde, pokud ho nešikovný učitel poníží před celou třídou. Někdy je veřejné ponížení nezbytné. V semináři se mi zamlada stalo, že profesori mě veřejně potrestali. Nesnášel jsem to. Všichni to nesnášeli. Ale teď si myslím, že to nakonec nebylo tak špatné. Veřejně pranýřovat mladého člověka může být i prospěšné, pokud ho to nezdeptá. Zažívám to běžně na setkáních s mládeží. Je to úžasné. Oznamit nějaký velký přestupek před celým společenstvím, ale neponižit přitom viníka může pomoci k růstu. Dospělý, vychovatel, rodič nebo učitel musí říct „ne“ prostřednictvím trestu, který umožňuje žákovi pozitivní vývoj. Represe, která žáka zničí, není k užítku ani učiteli, ani žákovi. Soudce musí najít správná slova, aby mohl udělit trest. Často jsem v soudní síni slyšel ta odsuzující slova: „Jste nenapravitelný!“ Jsou to hrozná slova. Rodiče, vychovatelé, učitelé, kněží by měli jít v pokoře příkladem. Autorita spojená s pokorou je přesvědčivější, působivější. Je akceptována a někdy je i předmětem obdivu. Slova, postoje, gesta dospělých poznamenají dospívajícího mnohem víc než „kázání“. Je dobré najít ve skupině mladých někoho pokorného a ocenit ho. Mí mládežníci se hádají, kdo bude u mě v autě sedět vepředu. Všichni chtějí jet vedle šéfa. Pozoroval jsem Romaina, který byl vždycky vzadu. Nic neříkal. Ptal jsem se ho, proč nechce sedět vepředu. Odpověděl: „Všichni se hádají; i já bych rád seděl vedle tebe.“ Před ostatními jsem Romaina ocenil a řekl jsem, že nám může jít příkladem ve své zdrženlivosti. Řekl jsem jim: „Vidíte, vy spolu pořád bojujete. Dělejte to jako on. On už po tom dlouho touží, a nikdy si o to neřekl. Tak pojď, Romaine, sedni si dopředu.“ Pak už po mně hoši nikdy nechtěli, abych je vzal dopředu. Christophe, mladý delikvent, byl při pobytu na našem statku neskutečně pokorný. Vždycky se stavěl na poslední místo. Když někdo nemohl mýt nádobi, zastoupil ho. Často byl popelkou v kalhotách. Mohlo to být až nebezpečné. Jemu to bylo jedno. Měl v sobě neobyčejnou pokoru. Za normálních okolností mladý delikvent nikdy takovou roli nepřijme. Když takový kluk za někoho nebo pro někoho něco dělá a my mu řekneme, že se moc ponižuje, zarazíme ho v rozletu. Christophovi to bylo vždycky ukradené. A já jsem ho obdivoval. Nikdy jsem nezapomněl Christopha ocenit a říkal jsem mu, že může být hrdý, že mohl

někomu pomoci, a že dělá dobře, když si nevšímá narážek kamarádů. Povzbuzoval jsem ho a říkal mu: „Pomáhej dál.“ ... (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého Iotra – 1. kapitola Prosté evangelium*)

Texty k rozjímání – 1. týden adventní

Neděle 3. 12. – Mk 13,33-37: V Markově evangeliu ukončuje Ježíš své veřejné vystoupení výzvou: „Bděte!“ V pěti závěrečných verších zazní třikrát. Pán z podoběnství svěřil služebníkům příslušný úsek práce a moc či autoritu, aby své úkoly mohli plnit. Zvláštní důraz je položen na vrátného, u něj nejvíce záleží, aby na stráži neusnul. Mnohým z nás se vícekrát stalo, že jsme „usnuli na vavřínech“. Kristus těsně před svým zatčením burcuje, aby jeho následovníci nežili v naivním pocitu, že je všechno v klidu, že oni nenesou odpovědnost, že oni nemusejí nic... Ježíš nevolá po strachu, ale po připravenosti. Kola dějin se dala do pohybu a mohlo by se snadno stát, že pomyslný vůz událostí nám ujede.

Pondělí 4. 12. – Iz 2,1-5: Mír mezi národy je závislý na přijetí nebo nepřijetí jeho slova. Takový mír je jeho darem. Letošní advent chci prožít s vědomím, že právě Jeho slovo má dopad na osud celé společnosti.

Úterý 5. 12. – Iz 11,1-10: Popsaný soulad můžeme závidět. Ve světě, kde je člověk člověku spíš vlkem! Ano, tato harmonie je skutečným cílem, ke kterému i já mám přispět.

Středa 6. 12. – Iz 25,6-10a: Obraz Hospodina jako hostitele a toho, který setře slzy. Nepokřivil jsem tento obraz svými falešnými představami? Dokážu se těšit z jeho příslibu a zprostředkovat tuto útěchu druhým?

Čtvrtek 7. 12. – Iz 26,1-6: Chudí a ubozí budou mít tedy poslední slovo. Právě oni budou mít podíl na Jeho vítězství! Nebudu překvapen?

Pátek 8. 12. – Gn 3,9-15,20: Mistrný a umělecký popis, s jakou urputností mění člověk Boží plán ke své škodě. Ale prostá dívka tento osud navždy změnila!

Sobota 9. 12. – Mt 9,35 – 10,1.5-8: I dnes je Ježíšovi líto těch, kdo jsou „vysílení a skleslí“, kdo se v adventní době stresují, aniž by si uvědomili, čím narození se vlastně oslavuje. Tentokrát do tohoto prostředí posílá nás...